

MIHAI COȚOVANU

Date personale:

Data nașterii: 21 iulie 1967

Adresa: Str. Brândușa, Nr. 72, Iași, 700375

Telefon: 0232 277 909, mobil: 0742 312 842

E-mail: cotovanu_mihai@yahoo.com

Studii:

1987-1989, Școala Populară de Arte, clasa prof. Ghiță Leonard

1990-1995, Academia de Arte „G. Enescu”, Facultatea de Arte Plastice și Design, Iași, Specialitatea Pedagogia artei, clasa prof. Parghel Virgil. Membru al U.A.P Filiala Iași din 2007, Membru Societății Culturale Junimea.

A participat la 38 de expoziții concurs și de grup, dintre care cele mai importante:

Expoziția-concurs “Dominus” București 1991, Muzeul de artă “Târgoviște” 1994, Salonul de Toamnă – Muzeul de artă Palatul Culturii Iași 1997, 2002, Concursul internațional de artă Bârlad, Expoziția Sacru și profan, Bârlad 2007, Saloanele Moldovei 2008, Artis, World Trade Center, Iași 2006-2010.

A realizat 51 de expoziții personale, cele mai importante fiind:

Galeria de artă “Cupola” Iași 1998, 2004, 2005, 2007, 2010, Galeriile de artă “N. Tonitza” Iași 2009, Galeriile de artă “Artis” București 2005, Galeriile de artă “Orizont” București 2006, Galeriile de artă “Europe” Brașov 2004, 2005, Muzeul Etnografic Gura Humorului 2006, Muzeul de artă Constanța 2007, Galeriile de artă “Frunzetti” Bacău 2007, Galeriile de artă “Lascar Vorel” Piatra Neamț, Casa O.N.U. București 2007, Muzeul de artă Vaslui 2007, Muzeul de artă Brașov 2007, Galeriile de artă “Sofia” 2009, Galeria de artă a Municipiului Rădăuți 2003, 2005, Castelul Bruhl, Germania 2008, Sala “Constantin Brâncuși” Palatul Parlamentului București 2009.

Publicații: 29 de articole în ziarul Flacăra Iașului: “Un tablou pentru eternitate”, “Autenticitate și ipocrizie”, “În clasa domnului profesor Ghiță Leonard”, “Avangarda și comunismul I,II”, “Spovedania unui artist”, “Umbre ale avangardei”, “Să moară realismul”, etc. 2006 albumul „Penelul și paleta” - Mihai Coțovanu semnat de Valentin Ciucă.

- Prezentat în albumul de artă „Un secol de artă ieșeană” de Valentin Ciucă și “Nudul în pictura românească” de Mircea Deac.

Premii:

-Premiul I -Cântarea României ,1988, Salonul de toamnă.

-Premiul Academica ”C.D. Stăhî”, Concursul Național de Artă „Nicolae Tonitza”, Bârlad, 2006

-Medalia Fundației de Artă “Sf. Luca” -Premiul Național de Performanță „Top Art” acordat de revista „Top Bussines”, Noiembrie 2008 - Premiul special pentru portret, Simpozionul Național “Dimitrie Cantemir” 2010 - Premiul special pentru pictură, -Premiul “Mihai Eminescu” pentru pictură la Concursul Internațional de Arte vizuale “Noi și Eminescu” 2011, Iași.

Lucrări în colecții personale: Dr. Constantin Teodorescu, Ilie Sârbu, Dr. Hortensiu Aldea, Carmen Saenciuc, Dorin Mihalache, Valentin Ciucă, Cășuneanu Paulina, Claudiu Paradis etc. Franța, Israel, Japonia, S.U.A., Canada, Germania, Italia, Grecia, Austria, Elveția și Belgia.

Lucrări în muzee de artă:

Muzeul de artă Vaslui, Muzeul de artă Brașov, Muzeul Etnografic Gura Humorului.

Tabere de creație:

Dobrovăț Iași 2007, Balcic 2008/2010 Hârsa Ploiești 2009/2010, Plopeni Ploiești 2009/2010,

1 - Adevărul culorilor și strălucirea luminii, Antic Art Magazin, criticul de artă Mircea Deac:

“Când răsfoiești paginile istoriei artei românești a secolului XX, un secol zbuciumat, traversat de două războaie mondiale, suferind două ocupații străine și un regim social insensibil la artă, constăți că majoritatea artiștilor au urmat traiectorii ale unor vocații creatoare proprii sau hotărâtoare de un “eu” superior muritorilor pragmatici. Nicolae Grigorescu, Ștefan Luchian, Constantin Brâncuși, Theodor Pallady, Camil Ressu, Gheorghe Petrașcu, Nicolae Tonitza, Alexandru Ciucurencu, Ion Gheorghiu, Constantin Piliuță, Sabin Bălașa, pot constitui exemple strălucite ale trecutului nostru artistic. Pornind de la evaluarea acestora și așezarea lor pe simeze, îl descifrăm pe Mihai Coțovanu. El se constituie un “continuator” sincer și talentat al tradiției. ... Mihai Coțovanu ne demonstrează că deține o măiestrie tradițională de a picta portretele. Ca și în picturile reprezentând obiecte din lumea noastră, portretele sunt uneori legate în lumea lor ca în portretul fetei care cântă la pian. Portretele reprezintă lumea artistului: familia, prietenii, oameni de cultură redați ca personalități și caractere distincte. Întreaga sa pictură este o expresie a adevărului, a sincerității, a emoției, a talentului neobosit. Forța sa de muncă este impresionantă fiind împins înainte de un foc misterios și mistuitor numit talent, care, ne dă certitudinea valorilor și a perspectivelor sale de a deveni un reprezentant fidel al picturii ieșene.” – noiembrie 2009.

2 - Moldova ne trimite vești, Viața medicală, poeta Paula Romanescu: „Prima impresie la întâlnirea cu lucrările sale este că Ion Andreescu, cel prea devreme plecat printre umbre, l-ar fi trimis pe Mihai Coțovanu să “spună” pe mai departe lumii darul de frumusețe pe care natura ni-l oferă cu minima condiție de a învăța să privim.” - 31 martie 2006.

3 - Mihai Coțovanu în Parlamentul României... , Flacăra Iașului, Criticul de artă Valentin Ciucă.: “O atenție specială a fost acordată portretelor. Artistul s-a impus prin capacitatea de a remarcă inobservabilul bine tănuit sub pojghița aparenței și izbutește dezbaterii unor veritabile enigme. ... Mihai Coțovanu se definește ca unul dintre profesioniștii portretului românesc în linia interbelicilor”- 10 septembrie 2009.

4- Poziție clasic tradițională în arta culorilor, ziarul Dimineața, Criticul de artă Augustin Macarie : “Mihai Coțovanu continuă să privească cu sfințenie. În fond, este vorba, nu numai de dreptul domniei sale, ci și de o caracteristică a sensibilității sale artistice și o preferată opțiune de manifestare. Simpla situație pe o poziție sau alta (tradiționalism sau modernism) nu înseamnă altceva decât o simplă „alegere”; cărările și problemele creației artistice abia începând. “ - 2 noiembrie 2004 București.

5- Coțovanu, schiță de portret, Flacăra Iașului, Călin Ciobotari : “Și ca om, și ca artist, are un soi de completitudine, de împlinire amplă, care însă nu concide cu o închidere atotsuficientă. Spirit altruist, de o generozitate dezinteresată, Coțovanu este, dincolo de calitățile sale de mare artist, un mare umanist. Și tocmai de pe pozițiile acestui umanism pentru el lucrurile sunt foarte clare în ce privește marile întrebări ale filosofiei: cine suntem?, ce facem aici?, încotro ne îndreptăm pașii acestei existențe? Autodidact, l-a citit pe Platon, pe Kant, s-a inițiat în filosofia budistă, a traversat scrierile unor mistici, după cum n-a rămas nici indiferent la puterea de seducție a unor gânditori români. Cu ce a rămas din toate astea? Cu o filosofie a simplității și a bunului simț cu o credință de fier în Adevărul majusculat, cu certitudinea că lucrurile sunt cum sunt pentru că așa trebuie să fie. – 26 iulie 2007.

6- Mircea Deac: „Mihai Coțovanu vine de la Iași, dar a depășit de mult atmosfera provincială a lirismului și poeziei facile. El se impune prin talentul fluviu, personal, original, de o energie tumultoasă, reușind prin operele sale să înscrie o pagină virtuoasă de frumusețe în arta contemporană.”